

[Peter Nielsen.]

en del af den almindelige stabilisering, og endelig mulighed nr. 3, som man altså har valgt, nemlig at gå den gyldne middelvej og beholde den nuværende skala, selv om det ærede medlem hr. Aksel Larsen har beriget os med et fjerde forslag til udskrivningsskala.

Af dette forslag synes det at fremgå, at det er skattepligtige indtægter over 22.000 kr., altså reelle indtægter på henved 35.000 kr., der skal have lettelserne. Det er en såkaldt udfladning af procenterne over proportionalsskattegrænsen. Det er klart, at jeg kan ikke anbefale dette. Skal vi til at røre ved den grænse, må det ske i sammenhæng med en ændring af bundgrænsen. Princippet med at udfladige i stedet for at hæve grænsen har været nævnt mange gange, og det er et princip, jeg egentlig også er tilhænger af, selv om det ikke er opfundet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Men det korte af det lange er jo, at det simpelt hen ikke er penge til skattelettelser, før merværdiskatten kommer, så man kan roligt stemme dette ændringsforslag ned.

De forhøjede afgifter vil jo — særlig når merværdiafgiften kommer til — betyde en ekstra byrde for folk med børn. Derfor kan vi ikke nøjes med de foreslåede 100 kr. i forøgelse af børnetilskuddet, men foreslår 150 kr. Børnetilskuddet må selvfølgelig til sin tid yderligere forhøjes, når merværdiomsens kommer, men foreløbig skulle de 150 kr. pr. barn dække, og jeg vil derfor afvise det ærede medlem hr. Aksel Larsens forslag om 50 kr. yderligere. Det er jo lavet efter det gamle princip: lad socialdemokratiet sige et tal, så siger jeg bare ét, der er lidt højere. Der er god dækning i den af os foreslåede forhøjelse på 150 kr. Må jeg blot oplyse, at den f. eks. betyder, at den enlige moder nu får 980 kr. i tilskud pr. barn årlig. Det skulle dække, indtil merværdiskatten slår igennem for et helt år.

Jeg vil for så vidt beklage, at afsnittet om persontilskud skal udgå af lovforslaget, selv om jeg godt kan se, at det vil blive noget besværligt at administrere sådanne generelle tilskud, og det kan vel næppe heller blive en permanent ordning. Men vi vil altså nu sætte børnetilskuddene i vejret, ligesom vi vil holde folke- og invalide-

pensionisterne skadesløse ved at forhøje deres pension. Andre må jo have kompen- sation til sin tid, når merværdiomsens kommer. Det må ske gennem en forhøjelse af den skattefri bundgrænse, og dem, der ikke kan få gavn af dette, må man komme i møde på anden måde. Man kan i hvert fald ikke indføre foranstaltninger, der skal hæmme et for stort forbrug, og så lade det ramme personer med et lille forbrug uden at give dem kompen- sation under en eller anden form. Det kan vel ikke være folk med skattepligtige indtægter under 7.000 kr., der er skyld i, at Danmarks handelsbalance er blevet skæv.

Jeg skal altså anbefale de forskellige afgiftslovforslag og de forskellige ændringsforslag. Der skal skaffes kasseoverskud, det er der flertal for i det høje ting, og en forkastelse af lovforslagene eller en del deraf vil betyde, at man skal ud efter nye skatteobjekter. Jeg anbefaler ligeledes en uændret skatteskala for den direkte skat i det kommende år. Skal der ske nedsættelser her, skal vi også her have pengene ind på anden måde.

Forslagene her er begyndelsen til den sanering af dansk økonomi, som er nødvendig for et samfund i så stærk fremdrift som vort. Det er de første skridt. Mere må selvfølgelig komme til, blandt andet som omtalt merværdiomsens, der også skal gøre det muligt at fjerne de værste pukler i vort skattesystem, indtil en egentlig retfærdig kildeskat kan indføres.

Der kan vel anstilles mange betragtninger over alt det nye, vi nu oplever både på det økonomiske og på det politiske område, men mon borgerne ikke efterhånden er kede af ord og forlanger handling, så de ved, hvor de står? Nu sker der en sanering af landets økonomi, og folk kan få at vide, hvilke foranstaltninger der er nødvendige, så de kan indrette deres egen økonomi derefter. Det havde været bedst, om et enigt folketing samlet kunne have administreret de gode tider. Lad os håbe, at denne enighed engang kan komme, men foreløbig må et spinkelt flertal bære ansvaret. Det viger mit parti ikke tilbage for, og derfor anbefaler jeg de stillede ændringsforslag og lovforslagene i deres helhed, idet jeg er klar over, at visse af forslagene nu ikke kan komme,